

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 480/2016
26.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Л., због кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л., адвоката И.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.1392/14 од 16.10.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.58/16 од 01.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.1392/14 од 16.10.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.58/16 од 01.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К бр.1392/14 од 16.10.2015. године године окривљени С.Л. оглашен је кривим због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Истом пресудом обавезан је окривљени С.Л., да оштећеној С.М. на име имовинско правног захтева плати износ од 3.534.224,60 динара у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног С.Л. с тим да ће се о врсти и висини истих одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.58/16 од 01.02.2016. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног С.Л. и пресуда Основног суда у Нишу К бр.1392/14 од 16.10.2015. године је потврђена, осим у делу одлуке о досуђеном имовинскоправном захтеву, где је усвајањем жалбе пуномоћника оштећене као тужиоца С.М. и браниоца окривљеног С.Л. преиначена првостепена пресуда у том делу на тај начин што је оштећена упућена да свој имовинско правни захтев остварује у парници.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Л., адвокат И.Р., због повреде закона из члана 439. став 1. ЗКП, која повреда није образложена и повреде члана 428. став 8. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног С.Л. ослободи за кривично дело преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона из члана 428. став 8. ЗКП у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л., којим се указује на повреду закона из члана 439. став 1. ЗКП, имајући у виду да наведена повреда уопште није образложена, нити произилази из садржине захтева.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**